

på dagsordenen som et særskilt punkt. Generalkomiteen tilsluttede sig dette, og spørgsmålet blev optaget på dagsordenen som punkt 102.

32. Spørgsmålet om fredelig udnyttelse af havbunden og undergrunden under havene uden for nuværende territorialgrænser og om anvendelse af derværende forekomster i menneskehedens interesse.

Generalsekretæren havde henledt generalkomiteens opmærksomhed på, at hans rapport vedrørende forureningsproblemer, der var opført under den foreløbige dagsordens punkt 32, underpunkt b, var under udarbejdelse, men endnu ikke færdig til forelægelse, hvorfor han foreslog drøftelsen udskudt til 25. samling. Generalkomiteen besluttede at anbefale, at det pågældende underpunkt blev udeladt af dagsordenen for 24. samling.

67. Oman-spørgsmålet.

Storbritannien fremførte de traditionelle synspunkter om Sultanatet Muscat og Omans uafhængighed og suverænitet og fremhævede, at der ikke bestod noget koloniforhold mellem Storbritannien og Sultanatet. Storbritannien modsatte sig imidlertid ikke formelt spørgsmålets optagelse på dagsordenen, hvilken følgelig godkendtes uden afstemning.

99. Korea-spørgsmålet.

På den foreløbige dagsorden var opført tre punkter vedrørende Korea: punkt 99: „Tilbagetrækning af alle amerikanske og andre fremmede besættelsesstyrker i Sydkorea under FN's flag“, punkt 100: „Opløsning af De forenede Nationers kommission for Koreas genforening og genopbygning (UNCURK)“ og punkt 104: „Beretning fra UNCURK“.

USA stillede forslag om, at de tre punkter i overensstemmelse med den under tidligere samlinger fulgte praksis blev behandlet under ét punkt benævnt „Korea-spørgsmålet“ med ovennævnte tre punkter som underpunkter.

Sovjetunionen støttet af Polen og Mongoliet modsatte sig punkt 104's optagelse på dagsordenen, ligesom man på det bestemteste modsatte sig, at punkterne 99 og 100

behandledes sammen med punkt 104. Sovjetunionen gjorde gældende, at UNCURK kun eksisterede på papiret, og at beretningerne fra kommissionen år efter år var blevet brugt til at retfærdiggøre udenlandske troppers tilstedeværelse i Sydkorea, til at opretholde landets deling og til at give den udenlandske besættelse udseende af en fredsbevarende operation, selv om en sådan kun kunne besluttes af sikkerhedsrådet.

Storbritannien fandt, at dagsordenpunkterne 99 og 100 var tendentiøst affattede, men ville ikke af den grund modsætte sig deres optagelse på dagsordenen. Det ville være fornuftigt, logisk og i overensstemmelse med tidligere praksis at kombinere de tre dagsordenpunkter om Korea-spørgsmålet.

Komiteen godkendte uden afstemning optagelsen af punkterne 99 og 100 på dagsordenen. Efter en langvarig proceduredebat vedtog den endvidere med 17 stemmer for og 4 imod (de kommunistiske lande), medens 3 afstod (Ecuador, Jordan og Mauritien) at optage punkt 104 på dagsordenen. Endelig besluttedes det med 15 stemmer for og 4 imod (de kommunistiske lande), medens 5 afstod (Barbados, Ecuador, Jordan, Jugoslavien og Pakistan) at behandle de tre punkter under ét samlet dagsordenpunkt.

Ligesom det var tilfældet på 23. samling rejste Sovjetunionen efter afstemningerne spørgsmålet om indbydelse af repræsentanter for Nord- og Sydkorea og stillede formelt forslag om, at generalkomiteen i sin beretning skulle udtale, at den anså det for hensigtsmæssigt, at 1. udvalg i god tid, og før debatten om Korea-spørgsmålet indledtes, undersøgte spørgsmålet om udstedelse af samtidige og betingelsesløse indbydelser til Nord- og Sydkorea til at sende repræsentanter til at deltage i debatten. USA gjorde indsigelse mod dette forslag under påberåbelse af, at det stred mod regel 40 i generalforsamlingens forretningsorden. Efter udveksling af endnu et par indlæg mellem de to lande sluttede drøftelsen med, at formanden konstaterede, at komiteen ikke var kompetent til at behandle det sovjetiske forslag.

Senere under samlingen behandlede generalkomiteen et af de kommunistiske lande samt Algeriet, Cambodia, Congo (Brazzaville), Cuba, Mali, Sudan, Syd-Yemen, Syrien